

9½ тижнів

ЕЛІЗАБЕТ МАК-НІЛЛ

Саме ті «Дев'ять з половиною тижнів»!
Роман входить до десятки кращих еротичних книг світу!

Скандальна екранізація Едріана Лайна
з Міккі Рурком і Кім Бейсінгер у головних ролях!

Відвертий, жорсткий, провокаційний, роман Мак-Нілл демонструє, як пристрасть паралізує волю і розум. Не йметься віри, що це не літературна вигадка... Це правдива історія Інґеборґ Дей, яка вирішила приховати своє ім'я під псевдонімом Елізабет Мак-Нілл! Їй знадобилося чимало часу, щоб відкритися і втілити пережите на папері...

Випадкова зустріч, що здатна змінити все. Вправний спокусник... Небезпечна чуттєва гра... Невситима жага й безмірна насолода... Пристрасть, що змушує відмовитися від принципів і ставить під загрозу життя...

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-1060-8

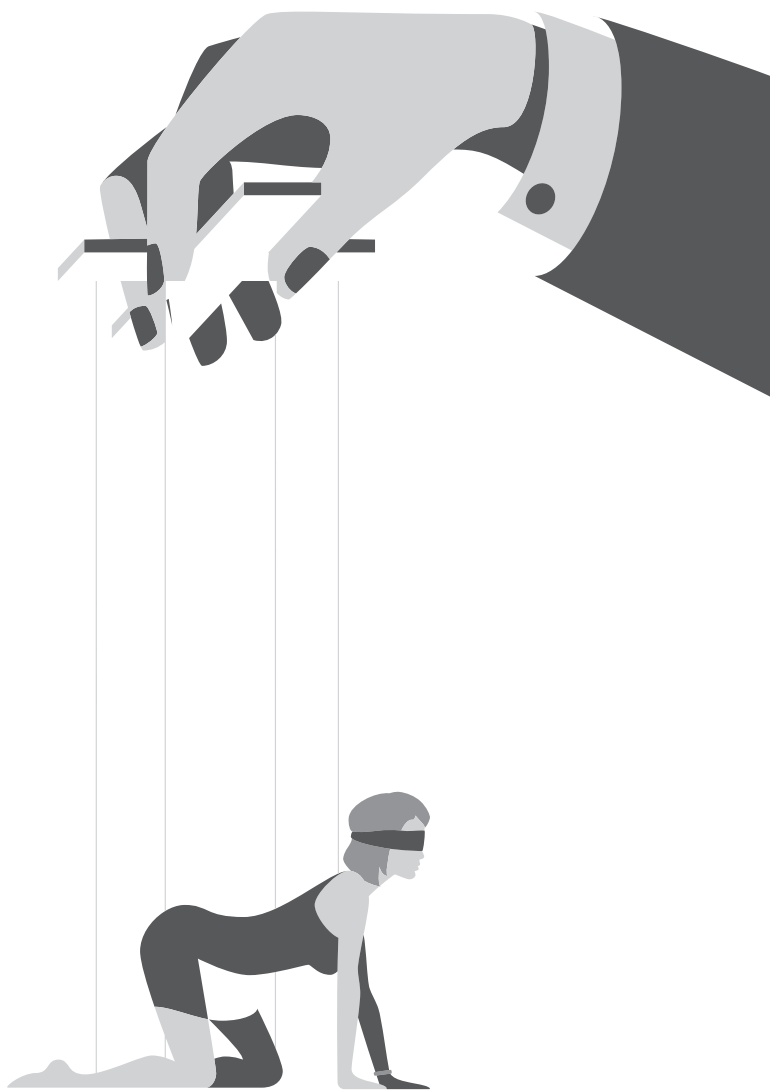

Дев'ять з половиною тижнів

ЕЛІЗАБЕТ МАК-НІЛЛ

ЕЛІЗАБЕТ МАК-НІЛЛ

9¹/₂
weeks

ELIZABETH MCNEILL

a novel

9½
тисячів

ЕЛІЗАБЕТ МАК-НІЛЛ

роман

ХАРКІВ КЛУБ
СІМЕЙНОГО
2016 ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.111(73)
ББК 84(7Спо)
М15

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій
формі без письмового дозволу видавництва

Перекладено за виданням:
McNeill E. *Nine and a Half Weeks : A Novel* /
Elizabeth McNeill. — New York : Perennial,
HarperCollins Publishers, 2005. — 117 p.

Переклад з англійської *Марії Шакури*

Передмова *Франсін Проуз*

Дизайнер обкладинки Євгеній Мельничук

ISBN 978-617-12-1060-8 (укр.)
ISBN 978-0-0607-4639-1 (англ.)

© Elizabeth McNeill, 1978
© Francine Prose, передмова,
2005
© Hemigo Ltd, видання україн-
ською мовою, 2016
© Книжковий Клуб «Клуб Сі-
мейного Дозвілля», пере-
клад та художнє оформлен-
ня, 2016

Н. В. та Н. Р., я вам дуже вдячна

Предмова

«Коли ми вперше опинилися в ліжку разом, він тримав мої руки зв'язаними за головою».

Уже найперше речення одразу переходить до найголовнішого, так швидко й різко, що до моменту, коли це речення закінчується, гра переслідування по суті завершена. Подібно до нашої оповідачки ми знаємо, куди все це приведе. І попри те, що її майбутнє достеменно невідоме, інтуїтивно ми відчуваємо, що фінал цього роману зовсім не щасливий.

Наші невиразні передчуття сильнішають разом із зацікавленістю та легким відчуттям приємного збудження, коли наша героїня холоднокровно фіксує фази, відповідно до яких розгоряється багаття її роману. Наступного разу, коли вона та її коханець зустрічаються знову, він просить дозволу зав'язати їй очі шарфом. Під

час третьої зустрічі доводить її до межі найвищої насолоди й змушує благати про більше. У четвертий раз «він використав той самий шарф, аби зв'язати мені зап'ястя. Того ж ранку він надіслав мені на роботу тринадцять троянд». Коли завершується ця коротка, немов телеграма, прелюдія, ми, як і сама авторка, відчуваємо, що не можемо вибратися, і питаємо себе, наскільки далеко це зайде й наскільки відвертою вона готова з нами бути.

З моменту першої публікації в 1978 році мемуарів «Дев'ять з половиною тижнів» авторки, що взяла собі псевдонім Елізабет Мак-Нілл, минуло майже тридцять років¹. Книга набула неймовірного розголосу й стала сенсацією, набагато більшою, ніж можна було очікувати, враховуючи, що так звана сексуальна революція відбулася щонайменше десять років тому.

Вибухова хвиля, яку спричинив роман, на мою думку, була частково пов'язана з тим, що

¹ Передмова Франсін Проуз написана до видання «Re-nnial edition» 2005 року. (*Тут і далі прим. пер.*)

межа між порнографією та серйозними мемуарами ще не була так ретельно розмита, як сьогодні. Адже лише в останнє десятиліття письменники-чоловіки й жінки, здається, починають змагатись у випробуванні особистих меж, і піднімають ставки саморозкриття, сповідаючись читацькій аудиторії в дедалі інтимніших подробицях інцесту, жорстокого поводження в дитинстві й незвичайного сексу.

До цього був, звичайно, Генрі Міллер, чия робота, подібно до творів Джойса й Набокова, спровокувала скандал, кульмінацією якого стала судова справа щодо непристойності текстів. Але ці письменники, як і Френк Гарріс та його колеги-мемуаристи таємного життя, були — навряд чи про це потрібно говорити — чоловіками. З-під пера жінок з'являлися вульгарні комерційні оповідання, що опинялися у всіх на слуху, на кшталт *«Щасливої шльондри»* Ксав'єри Голандер, літературної порнографії, як, наприклад, *«Історія О.»* Домінік Орі, та щоденників Анаїс Нін, у яких авторка розповіла про свої амурні справи з таким щирим ліризмом, що мало хто міг сприймати їх

як чисту еротику. До того ж Нін постаралася, щоб читач дізнався, що вона зробила багато речей, — пройшла сеанси психоаналізу, оберталася поміж літературного бомонду, писала (!), — які мали для неї набагато більше значення, ніж секс.

На противагу цьому «Дев'ять з половиною тижнів» інтенсивно й цілковито зосереджені на тому, що відбувається між одним чоловіком та однією жінкою, в основному в одному ліжку й впродовж приблизно двох місяців, коли все інше втрачає будь-яке значення. Цю книгу написала (або принаймні це переконливо стверджують) жінка, котра була ким завгодно, але не щасливою шльондрою. І, як і «Книгу Генрі Роббінса», «Дев'ять з половиною тижнів» готував до видання відомий та високошанований редактор, з яким доти працювали письменники Джон Ірвінг, Джойс Керол Оутс та Ісаак Башевіс Зінгер.

Але ще більше скандальній славі книги посприяло те, що вона з'явилася наприкінці епохи, протягом якої феміністки боролися за всі ті речі, — владу, контроль, незалежність, самореалі-

1

Коли ми вперше опинилися в ліжку разом, він тримав мої руки зв'язаними за головою. Мені це сподобалося. Мені сподобався він. Він був похмурим, що видалося мені романтичним; він був веселим, яскравим, цікавим співрозмовником; і він дав мені насолоду.

У нашу другу зустріч він підняв із підлоги мій шарф, який я впустила, коли звільнялася від одягу, посміхнувся та сказав: «Ти дозволиш мені зав'язати тобі очі?» Ніхто раніше не зав'язував мені очі в ліжку, і мені це сподобалося. Він сподобався мені навіть більше, ніж у нашу першу ніч, і пізніше, коли чистила зуби, я не могла стримати усмішки: я зустріла приголомшливо вправного коханця.

Під час третьої нашої зустрічі він кілька разів доводив мене до межі, коли відстань до оргазму

була завтовшки з волосину. Коли я знову затремтіла в очікуванні найвищої точки насолоди й він знов-таки зупинився, я почувла свій голос, що відокремився від мене й пролунав над ліжком, благаючи його продовжувати. Він догодив. Я почала закохуватися.

У четвертий раз, коли я вже не могла стримувати свого збудження, він використав той самий шарф, аби зв'язати мені зап'ястя. Того ж ранку він надіслав мені на роботу тринадцять троянд.

2

Сьогодні неділя, травень добіває кінця. Я проводжу цей день зі своєю подругою, що звільнилася з компанії, де я працюю, приблизно рік тому. На наш взаємний погляд, за минулі місяці ми зустрічалися набагато частіше, ніж коли працювали в одному офісі. Вона живе в центрі міста, і неподалік від її помешкання відбувається вуличний ярмарок. Ми гуляли, зупинялися, теревенили, куштували різні смаколики, і вона придбала обдертку, але дуже красиву срібну коробочку для пігулок в одній із лавок, де продавали зношений одяг, старі книги, розмаїті дрібнички з написом «антикваріат» і масивні картини із зображенням скорботних жінок, у кутиках чиїх рожевих вуст застигла акрилова фарба.

Я намагаюся вирішити, чи варто повертатися половину кварталу до лавки, де я довго пестила

мереживну шаль, яку моя колежанка назвала брудною. «Вона була брудна», — голосно промовляю я їй у спину, сподіваючись, що подруга почує мій голос крізь увесь цей гамір. Вона йде трохи попереду. «Та лише уяви собі, якою вона стане, якщо її випрати та підлатати...» Вона кидає на мене погляд через плече, підносить до вуха праву долоню, недочуваючи, потім вказує на жінку в дуже великому чоловічому костюмі, яка уважно й навіть із захватом придивляється до набору барабанів; закочує очі та відвертається. «Випрати й підлатати! — кричу я, — ти не можеш уявити її чистою? Я думаю, мені треба повернутися й придбати її, у ній є щось...» «Тоді варто зробити це, — чую я голос біля свого лівого вуха, — причому чим швидше, тим краще. Адже хтось інший міг уже купити її та випрати, поки ти намагаєшся докричатися до неї в цьому гаморі». Я різко обертаюся й кидаю роздратований погляд на чоловіка, що йде просто позаду мене. Потім знову розвертаюся та роблю відчайдушну спробу наздогнати подругу. Але я буквально застрягла. Натовп уповільнив рух і поступово вза-

галі зупинився. Просто попереду мене трійко дітей, яким іще нема й шести років, у кожного в руках італійське морозиво, що тане й тече по пальцях; праворуч жінка розмахує фалафелем¹ із небезпечною для мене пристрастю, до ударника приєднується гітарист, і їхня публіка застигає на місці, зачарована, захоплена, у полоні смачної їжі, свіжого повітря та атмосфери доброзичливості. «Це вуличний ярмарок, перший у цьому сезоні, — каже той самий голос над моїм лівим вухом. — Людям треба спілкуватися з незнайомцями, бо який інакше в цьому всьому сенс? Я все ще вважаю, що вам варто повернутися й купити її, хай би там що».

Сонце світить яскраво, проте на вулиці зовсім не парко — просто тепла й файна погода; небо ясне, повітря чисте й прозоре, немов над невеличким містечком у штаті Міннесота; середня дитина з трійці щойно лизнула морозиво кожного

¹ Фалафель (араб. لفالف) — котлетки з бобових, підсмажені на олії й загорнуті в піту із соусом, овочами та зеленню. Традиційна страва, поширена в багатьох кухнях Близького Сходу.

зі своїх друзів по черзі; це, без сумніву, наймиліший недільний день. «Просто поношена шаль, — кажу я, — нічого особливого. Однак це дуже цікава й тонка ручна робота, а коштує лише чотири долари — ціна квитка в кіно. Думаю, я все ж таки куплю її». Але зараз я не можу поворушитися: мені нема куди йти. Ми стоїмо віч-на-віч та всміхаємося одне одному. На ньому немає сонцезахисних окулярів, тож він мружиться, дивлячись мені в очі; волосся спадає йому на лоба. Його обличчя стає привабливим, коли він розмовляє, і ще більш звабливим, коли усміхається; напевно, на світлинах він виходить як мінімум погано, якщо наполегливо зберігає серйозний вираз обличчя перед об'єктивом камери. На ньому поношена світло-рожева сорочка із засуканими рукавами, трохи мішкуваті штани кольору хакі. «Ну, так чи інакше не гей», — думаю я. Те, як сидять на ньому штани, — одна з небагатьох ознак, що залишилися (хоча й не завжди можна на них розраховувати), а також тенісне взуття без шкарпеток. «Я повернуся з вами туди, — каже він. — Ви не загубите свою подругу:

цей безлад тягнеться лише кілька кварталів, тож рано чи пізно ви все одно зустрінетеся, якщо, звісно, вона не вирішить узагалі піти звідси». «Не вирішить, — відповідаю я. — Вона живе неподалік». Він почав прокладати собі плечем шлях назад у тому напрямку, звідки ми прийшли, і промовив через плече: «Я теж. Мене звати...»

Свободні четвер. Ми вечеряли разом у кафе в неділю та понеділок, у вівторок — у мене вдома, у середу побували в гостях у моєї колеги, де скуштували холодної м'ясної нарізки, придбаной в «Забарс».

Сьогодні він готує вечерю в себе вдома. Ми на кухні, балакаємо, доки він ріже салат. Він відмовився від моєї пропозиції допомогти, налив нам по келиху вина й ледве встиг спитати, чи маю я братів і сестер, аж тут йому хтось телефонує. «Розумію, але ні, — каже він. — Мені зараз справді не до того. Ні, кажу тобі, ця фігня може почекати до завтра...» Довга пауза, під час якої він гримасує мені, хитаючи головою. Несподівано він вибухає: «Милостивий Боже! Гаразд, приходь. Але дві години, не більше. Присягаюся, якщо ти не покинеш моєї оселі за дві годи-

ни, тряця йому всьому, я маю плани на сьогоднішній вечір...»

«Цей йолоп, — важко зітхає він, роздратований і трохи сором'язливий. — Я хочу, щоб він зник із мого життя. Він непоганий хлопчина; з ним можна перехилити не один кухоль пива, але між нами нема нічого спільного, окрім того, що він грає в теніс там, де і я, і працює зі мною в одній компанії, де часто не може виконати роботу вчасно, тож змушений постійно наздоганяти, брати інтенсивний курс, мов у середній школі. Він не дуже кмітливий, та й узагалі поводитьься, мов ганчірка. Він прийде о восьмій; знайома історія, чергова фігня, яку він мав зробити два тижні тому, а тепер панікує. Мені справді дуже шкода. Але нам доведеться піти до спальні, і ти подивишся телевізор».

«Я б краще пішла додому», — кажу я. «Ні, не підеш, — відповідає він. — Не йди додому, саме цього я й боявся. Слухай, ми повечеряємо, ти кілька годин чимось розважиш себе сама, — за- телефонуй матері, наприклад, роби, що тобі заманеться, — і ми чудово проведемо час, коли він

Про автора

Елізабет Мак-Нілл — псевдонім Інгеборг Дей, автора мемуарів «Вальс із приви́дом». Вона працювала редактором журналу «Ms.», коли обидві книги (тобто «Вальс із приви́дом» і «Дев'ять з половиною тижнів») були видані. Померла 2011-го р. у віці сімдесяти років.

Рядки з «Я та Боббі Мак-Гі» Кріса Крістофферсона процитовано з дозволу «Комбайн М'юзік Корпорейшн».

Літературно-художнє видання

МАК-НІЛЛ Елізабет
Дев'ять з половиною тижнів
Роман

Керівник проекту *З. О. Бакуменко*
Координатор проекту *Т. М. Куксова*
Відповідальний за випуск *М. І. Коміна*
Редактор *П. Й. Коробчук*
Художній редактор *Т. О. Волошина*
Технічний редактор *І. О. Гнідая*
Коректор *О. О. Старова*

Підписано до друку 10.08.2016. Формат 75x108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Newton». Ум. друк. арк. 9,8.
Наклад 10000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.ttornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

- за телефонами довідкової служби (050) 113-93-93 (МТС); (093)170-03-93 (life); (067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88
 - на сайті Клубу: www.bookclub.ua
 - у мережі фірмових магазинів див. адреси на сайті Клубу або за QR-кодом
- Надсилається безоплатний каталог**

*Запрошуємо авторів, перекладачів,
художників, редакторів до співпраці*

e-mail: publish@bookclub.ua

**Для гуртових
клієнтів**

Харків

тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київ

тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеса

тел./факс +38(067)572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Мак-Ніл Е.

М15 Дев'ять з половиною тижнів / Елізабет Мак-Ніл ; пер. з англ. М. Шакури. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. — 224 с.

ISBN 978-617-12-1060-8 (укр.)

ISBN 978-0-0607-4639-1 (англ.)

Культові «Дев'ять з половиною тижнів» у друкованому варіанті! Ще більше пристрасі і одкровені!

Після випадкової зустрічі віртуозний спокусник втягує ледь знайому дівчину в небезпечну й чуттєву любовну гру. Під його пильним наглядом вона відкриває для себе нові грані заборонених задоволень. Чи існує межа, яку вона нізачо не перетне? Навіть вона вже не знає відповіді на це запитання...

УДК 821.111(73)

ББК 84(7Спо)